

क्षञ्ज्यमानः,	क्षञ्ज्यमानः,	चिक्षञ्जिष्यमाणः,	चाक्षञ्ज्यमानः ;
क्षञ्जितुम्,	क्षञ्जयितुम्,	चिक्षञ्जिषितुम्,	चाक्षञ्जितुम् ;
^१ क्षञ्जा,	क्षञ्जना,	चिक्षञ्जिषा,	चाक्षञ्जा ;
क्षञ्जनम्,	क्षञ्जनम्,	चिक्षञ्जिषणम्,	चाक्षञ्जनम् ;
क्षञ्जित्वा,	क्षञ्जयित्वा,	चिक्षञ्जिषित्वा,	चाक्षञ्जित्वा ;
प्रक्षञ्ज्य,	प्रक्षञ्ज्य,	प्रचिक्षञ्जिष्य,	प्रचाक्षञ्ज्य ;
क्षञ्जम् २, } क्षञ्जित्वा २, }	^२ क्षञ्जम् २, } क्षञ्जयित्वा २, }	क्षञ्जिषम् २, } क्षञ्जिषित्वा २, }	चाक्षञ्जम् २ ; } चाक्षञ्जित्वा २. }

(296) “क्षण हिंसायाम्” (VIII-तनादिः-1465. सक. सेट्. उभ.)

क्षणकः-णिका,	क्षणकः-णिका,	चिक्षणिषकः-षिका,	^३ चड्क्षणकः-णिका ;
क्षणिता-त्री,	क्षणयिता-त्री,	चिक्षणिषिता-त्री,	चड्क्षणिता-त्री ;
^४ क्षण्वन्- ^A ती,	क्षणयन्-न्ती,	चिक्षणिषन्-न्ती ;	—
क्षणिष्यन्-न्ती-ती,	क्षणयिष्यन्-न्ती-ती,	चिक्षणिषिष्यन्-न्ती-ती ;	—
क्षणवानः,	क्षणयमानः,	चिक्षणिषमाणः,	चड्क्षण्यमानः ;
क्षणिष्यमाणः,	क्षणयिष्यमाणः,	चिक्षणिषिष्यमाणः,	चड्क्षणिष्यमाणः ;
^५ क्षत्-क्षतौ-क्षतः ;	—	—	—
^६ क्षतम्-तः,	क्षणितः,	चिक्षणिषितः,	चड्क्षणितः-तवान् ;
क्षणः,	क्षणः,	चिक्षणिषुः,	चड्क्षणः ;

1. धातोः षित्वात् ‘षिट्भिदादिभ्योऽङ्’ (3-3-104) इत्यङ् ।

2. घटादिषु पाठसामर्थ्यात् अनुपधात्वेऽपि ‘चिण्णमुलोर्दीर्घोऽन्यतरस्याम्’ (6-1-93) इति दीर्घविकल्पः ।

3. ‘नुगतोऽनुनासिकान्तस्य’ (7-4-85) इत्यभ्यासस्य तुक् ।

4. ‘तनादिकृञ्भ्य उः’ (3-1-79) इति उः विकरणप्रत्ययः । यण् ।

5. “‘गमः कौ’ (6-4-40) इत्यत्र ‘गमादीनामित् वक्तव्यम्’ इति उपसंख्यानान् अनुनासिकलोपः तुक् ।” इति ‘क्षतात् किल त्रायत’ इति (रघुवंशे 2-53) श्लोकव्याख्यायां मल्लिनाथः ।

6. ‘अनुदात्तोपदेशवनतितनोत्यादीनामनुनासिकलोपो झलि कृञ्चित्’ (6-4-37) इत्यनुनासिकलोपः ।

A. ‘तन्वन् स मञ्चभुवि सातरसः स्वबन्धून् अक्षण्वतां क्षितिकरः मुदमर्ण्वानः ।’